

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **M.S.**
zastoupený zmocněncem I.S.,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 59261/2019 ze dne 10. 7. 2019, ve věci
místního poplatku,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 59261/2019 ze dne 10. 7. 2019 se **zrušuje** a věc se **vrací**
žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zmocněnce I.S., adresou pro doručování X.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 6. 9. 2019 domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 59261/2019 ze dne 10. 7. 2019, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí (platební výměr na místní poplatek) Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/129194/19/OFR/Gon ze dne 21. 2. 2019. Prvostupňovým rozhodnutím vyměřil správce poplatku žalobci místní poplatky za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů za období let 2016-2019 ve výši 498 Kč za každý rok; celkem 1 494 Kč.
2. Žalobce v žalobě namítal, že byl po celou dobu správního řízení zastoupen, a proto k řádnému doručení prvostupňového rozhodnutí došlo až doručením do datové schránky zástupce žalobce dne 30. 5. 2019. Žalovaný měl odvolací řízení, vedené před tímto datem zrušit pro předčasnost. K posouzení věci samé pak žalobce namítal, že vlastník nemovitosti, v níž žalobce bydlí, oznámil správci poplatku, že bude poplatek platit mj. za žalobce, a rovněž následně tento poplatek hradil. Správce poplatku postupoval nesprávně, když za této situace evidoval na účtu žalobce nedoplatek a na účtu vlastníka nemovitostí přeplatek.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 29. 10. 2019 navrhl, aby soud žalobu zamítl. Poukázal na to, že žalobce v žalobě zopakoval svou argumentaci ze správního řízení. Zopakoval svůj právní názor, že změnou místa trvalého pobytu zástupce žalobce mimo město Ostrava došlo k zániku jak jeho poplatkové povinnosti, tak i jeho postavení „společného zástupce“, který platí poplatek za více osob. Po opětovném nahlášení trvalého pobytu však již neoznámil, že bude platit poplatek za jiné osoby, jak vyžaduje ustanovení § 10b odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích. Protože správce daně neměl povinnost evidovat žalobcova zástupce jako společného zástupce pro platby poplatků, nepochybil, pokud platby zaslané pod jeho novým variabilním symbolem nepřeučtoval též na poplatkový účet žalobce. Žalovaný dodal, že zástupce před svým odstěhováním platil jako společný zástupce na konkrétní variabilní symbol. Po svém opětovném přistěhování platil ovšem pod variabilním symbolem novým. Již v roce 2016 byl žalobce poučen správcem poplatku, jak má postupovat. Je to právě společný zástupce, který je podle komentářové literatury odpovědný za správné určení platby.
4. Žalobce následně v replice ze dne 2. 1. 2020 uvedl, že platba má zcela nezaměnitelnou identifikaci podle systému provozovaného na stránkách magistrátu www.ostrava.cz. Uvedený systém generuje variabilní symbol bez ohledu na to, zda se jedná o plátce samotného nebo společného. Právě proto, že žalobce je stár a neumí pracovat s počítačem, proto zplnomocnil k zasílání plateb vlastníka nemovitosti. Žalobce prostřednictvím společného zástupce platbu odeslal a řádně identifikoval způsobem, který mu byl magistrátem umožněn. Platba za žalobce společným zástupcem byla

akceptována magistrátem od 1. 1. 2002. Zpočátku platby probíhaly na základě zasílaných složenek. Nikdy ze strany žalobce či jeho zástupce nedošlo ke změně. Správní orgán není oprávněn jednostranně zasahovat do volby společného zástupce pro placení místního poplatku.

5. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující: Nedatovaným oznámením „dle vyhlášky Města Ostravy č. 2/2000“ oznámil I.S., že bude platit poplatek za komunální odpad mj. za žalobce. Magistrát žalobci vyměřil za roky 2016-2018 poplatek ve výši 498 Kč za každý rok. Nezaevidoval žádnou platbu, a evidoval tak celkový dluh na místních poplatcích za komunální odpad ve výši 1 494 Kč. (K obdobnému vyměření došlo i v předchozích dvou letech, kde následně po kasačním zásahu žalovaného ve vyměřovacím řízení došlo k úhradě převodem částky z VS X, což byl VS Ing. M. S.) Dne 21. 2. 2019 vydal Magistrát města Ostravy platební výměr na místní poplatek za komunální odpad ve výši 498 Kč ročně za roky 2016-2018, celkem 1 494 Kč. Poplatky byly vyměřeny podle obecně závazných vyhlášek Statutárního města Ostravy č. 16/2015, č. 15/2016 a č. 22/2017. Platební výměr převzal žalobce osobně dne 26. 2. 2019. Dne 18. 3. 2019 podal žalobce prostřednictvím svého zástupce I. S. odvolání. Zástupce byl telefonicky kontaktován a upozorněn na možnost požádat o přeúčtování přeplatku ve výši 1 286 Kč, který eviduje správce poplatku na jeho účtu pomocí „Oznámení o určení platby“, což zástupce odmítl a podáním ze dne 25. 3. 2019 a 30. 5. 2019 odvolání doplnil. Protože zástupce žalobce namítal, že platební výměr nebyl řádně doručen, byl následně platební výměr doručen i zástupci žalobce, který jej z opatrnosti opětovně napadl odvoláním dne 19. 6. 2019. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto.
6. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Soud se nejprve zabýval procesní námitkou žalobce, že prvostupňové rozhodnutí nebylo zprvu řádně doručeno, neboť bylo doručováno žalobci, ačkoli mělo být doručováno jeho zástupci dle plné moci.
9. K této námitce soud předně poznamenává, že správní soudy nejsou povinny bdít nad bezvadným výkonem státní správy, ale jsou povinny chránit veřejná subjektivní práva fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.). Z toho plyne, že důvodem pro kasační zásah správního soudu není jakékoli procesní pochybení správního orgánu, nýbrž jen takové pochybení, které krátí práva osoby, vůči níž správní orgán postupuje (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Tuto zásadu aplikují správní soudy do oblasti doručování tak, že pochybení v postupu při doručování neberou v potaz jako důvodný žalobní bod, jestliže takovéto pochybení nemělo vliv na možnost oprávněné osoby se s obsahem doručované písemnosti řádně seznámit. Jedná se o tzv. koncepci materiálního doručení. Kupříkladu Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Afs 148/2008-73 ze dne 6. 3. 2009 uvedl, že *„[j]e-li adresát s obsahem písemnosti obeznámen, potom otázka, zda*

bylo doručení vykonáno předepsaným způsobem, nemá význam“. V projednávané věci je z podání zástupce žalobce zcela zřejmé, že k jeho seznámení se s platebními výměry došlo záhy po doručení žalobci, a tvrzené pochybení správního orgánu při doručování mu nezabránilo podat odvolání včas a řádně jej odůvodnit. Uvedený žalobní bod směřující do procesu doručování prvostupňového rozhodnutí proto soud neshledal důvodným.

10. Podle § 10b odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění účinném do 31. 12. 2019 (dále jen „zákon o místních poplatcích“), za fyzické osoby tvořící domácnost může poplatek platit jedna osoba. Za fyzické osoby žijící v rodinném nebo bytovém domě může poplatek platit vlastník nebo správce. Osoby, které platí poplatek za více fyzických osob, jsou povinny obecnímu úřadu oznámit jméno, popřípadě jména, příjmení a data narození osob, za které poplatek platí.
11. Pokud se týče shora uvedených obecně závazných vyhlášek Statutárního města Ostravy č. 16/2015, č. 15/2016 a č. 22/2017, tyto ve vztahu k úhradě poplatku společným zástupcem za více osob nad rámec zákona nic nestanovily.
12. V projednávané věci žalovaný vystavěl své rozhodnutí na právním názoru, že tím, že se společný zástupce žalobce přihlásil k trvalému pobytu mimo město Ostravu, došlo nejen k zániku jeho vlastní poplatkové povinnosti, nýbrž i k zániku jeho postavení společného zástupce ve smyslu ustanovení § 10b odst. 2 zákona o místních poplatcích, neboť tento institut se váže k poplatníkovi s trvalým pobytem. Z toho pak dovozoval, že v následujících poplatkových obdobích se žalobce nemohl dovolávat toho, že za něj platí poplatek jeho zástupce, jestliže tento zástupce opětovně neoznámil správci poplatku, že za něj bude poplatek platit. Tento právní názor soud pokládá za nesprávný. Zákon o místních poplatcích umožňuje platit poplatek za osoby žijící v rodinném nebo bytovém domě i vlastníkovu nebo správci tohoto domu. Podmínka trvalého pobytu takového plátce (společného zástupce) v zákoně uvedena není (ostatně vlastníkem domu může být i právnická osoba, která z podstaty věci trvalý pobyt nemá). Na právní účinky oznámení vlastníka domu, že bude hradit místní poplatek za komunální odpad za fyzické osoby žijící v tomto domě, nemají vliv změny trvalého bydliště tohoto vlastníka. V projednávané věci to byl právě Ing. I. S., který platil poplatek jakožto vlastník předmětného domu. Jestliže žalovaný vázal trvání možnosti platit poplatek tímto vlastníkem domu na místo jeho trvalého pobytu, vytvořil tak zcela novou podmínku, zákonu neznámou.
13. Soud proto pro nezákonnost spočívající ve výše uvedeném právním názoru napadené rozhodnutí zrušil, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný bude v dalším řízení vycházet z toho, že společný zástupce žalobce Ing. I. S. řádně ve smyslu § 10b odst. 2 věty třetí zákona o místních poplatcích oznámil, že bude za žalobce poplatek za komunální odpad platit a účinky tohoto oznámení trvaly i v poplatkových obdobích let 2016-2018. Pokud bylo správci poplatku v důsledku použitého systému automatizovaného generování variabilních symbolů nejasné, za koho zástupce poplatek hradí, měl možnost jej dle § 164 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, vyzvat k identifikaci platby.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl zavázán k úhradě důvodně vynaložených nákladů řízení procesně úspěšného žalobce.

[Zadejte text.]

15. Uplatněné náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč.
16. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 22. dubna 2021

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu